

KØBENHAVNS KOMMUNE
Socialudvalget
Borgmesteren

KOPI

Socialminister Benedikte Kiær
Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato 21 DEC. 2010

Sagsnr.
2010-183400

Dokumentnr.
2010-879049

Kære Benedikte Kiær,

Københavns Kommune oplever et stigende antal udsættelser og har gennem den seneste tid arbejdet med måder at forebygge udsættelser.

På baggrund af en grundig gennemgang af ca. 5 % af de udsættelser, der har fundet sted i 2010 ved vi nu, at ca. 69 % af de udsatte husstande forsørges af kontanthjælp. Herudover har ca. 60 % af de udsatte husstande haft perioder med lav indtægt eller ingen indtægt. En meget høj andel af de udsatte er oprindeligt anvist til boligen af kommunen (mellem 33 og 66 % alt efter boligorganisation).

I Københavns Kommune er der meget restriktive kriterier for boligsocial anvisning. De restriktive kriterier skyldes, at der er meget stor søgning til boligsocial anvisning og en lille andel af almene boliger i kommunen. Det betyder, at ventetiden på en bolig via boligsocial anvisning ville eksplodere, såfremt kriterierne ikke var meget restriktive. De restriktive kriterier betyder også, at det er de allersvageste borgere, som anvises til en bolig via kommunen. Derfor er det ikke specielt overraskende, at de anviste også udgør en større andel af de udsatte.

Imidlertid finder jeg det akut nødvendigt, at der gøres noget for at ændre denne situation. Mine forslag er som følger:

1. Indførelse af mulighed for automatisk administration af huslejebetaling for boligsocialt anviste kontanthjælpsmodtagere og førtidspensionister

Som følge af den nuværende lovgivning er der mulighed for at aftale at kommunen administrerer huslejebetaling for kontanthjælpsmodtagere og førtidspensionister. Kommunen har mulighed for at beslutte administration af huslejebetaling for borgere der modtager kontanthjælp og som ikke skønnes at være i stand til at administrere kontante beløb, som gentagne gange har misligholdt huslejebetaling, eller hvis udlejer har indgivet anmodning til fogedretten om udsættelse (lov om aktiv socialpolitik § 90).

Forvaltningen vurderer, at der ikke med henvisning til denne bestemmelse er adgang til systematisk at indføre administration af huslejebetaling for så vidt angår boligsocialt anviste.

Rådhuset
1599 København V

Telefon
33 66 33 66

Direkte telefon
33 66 24 51

Telefax
33 66 70 75

E-mail
Mikkel.Warming@sof.kk.dk

www.kk.dk

Jeg mener, at de nuværende tal for udsættelser kræver handling. Den høje andel af boligsocialt anviste, som udsættes af boligen igen taler for sig selv. Hovedparten af de anviste i Københavns Kommune modtager overførselsindkomst, primært kontanthjælp.

Derfor vil jeg foreslå, at muligheden for tvangsmæssig administration af huslejebetaling udvides – både for så vidt angår borgere, der modtager kontanthjælp og førtidspension, således at kommunen får mulighed for systematisk at forestå huslejebetalingen for boligsocialt anviste, og dermed sikre at de anviste boliger fastholdes til denne svage gruppe borgere.

Man kan naturligvis argumentere for, at denne gruppe borgere dermed klientgøres. Men i den forbindelse er det vigtigt at holde sig for øje, at gruppen af anviste som følge af de skrappe kriterier for boligsocial anvisning i Københavns Kommune i forvejen har stor en social sag.

Vi har haft over 600 udsættelser i Københavns Kommune i 2010. Udsættelser på grund af restancer bliver varslet af boligorganisationerne, men kommunen har ikke mulighed for systematisk at dække restancerne med det nuværende lovgrundlag, bl.a. fordi man ikke kan betegne husleje som en udgift, der ikke kan forudses, og kommunen ikke har mulighed for måned efter måned at give en ydelse ”undtagelsesvis” (lov om aktiv socialpolitik § 81).

Boligorganisationerne beklager i stigende grad, at kommunerne først hjælper udsættelsestruede borgere med en ydelse til at dække restancer, umiddelbart før fogeden banker på døren. Men med de ydelser, som kommunen har mulighed for at give, så kan kommunen efter min mening ikke handle på et tidligere tidspunkt. Lov om aktiv socialpolitik kræver i § 81 for så vidt angår forudselige udgifter, at ”afholdelsen af udgiften er af helt afgørende betydning for den pågældendes eller familiens livsførelse”. Kommunens alternative mulighed for støtte i Servicelovens § 52, stk. 5, kræver, at ydelsen bidrager til at hindre anbringelse af et barn eller giver mulighed for tidligere hjembringelse af et anbragt barn.

En udsættelse er så voldsom en oplevelse – ikke mindst for de berørte børnefamilier, og vores muligheder som kommune for at give ydelser til de udsættelsestruede familier er så begrænsede, at jeg mener, at administration af huslejebetaling for boligsocialt anvisning er en relativt lav pris at betale for at sikre svage familier en bolig varigt.

Administration af husleje vil sikre, at den forudselige udgift dækkes, og at familien – uanset økonomiske problemer i øvrigt – bevarer boligen.

2. Forbud mod sanktionering efter beskæftigelseslovgivningen for så vidt angår beløb som administreres til husleje.

Tallene fra Københavns Kommunes stikprøve taler for sig selv. En høj andel af de udsatte har "huller" i deres indtægt. Disse "huller" har gjort, at den udsatte ikke har haft mulighed for at betale husleje. For så vidt angår personer, som allerede får administreret huslejebetalingen, betyder det, at der ikke har været midler til rådighed at betale husleje med, og at aftalen om administration af husleje derfor er bortfaldet.

"Hullerne" i indtægten fortæller mig, at en meget høj andel af de udsatte har været underlagt sanktioner som følge af beskæftigelseslovgivningen. Når borgere underlægges sanktioner, har Socialforvaltningen svært ved at hjælpe, idet enhver støtte vil modvirke sanktioneringen.

Jeg går ud fra, at det ikke har været meningen med sanktionering, at de berørte borgere skulle ende med en udsættelse.

Jeg vil derfor foreslå, at man indfører som princip, at sanktioner alene kan ramme det beløb som faktisk udbetales til borgeren. Dermed kan det beløb, som administreres til huslejebetaling ikke rammes. Sanktioneringen burde have samme effekt, da borgeren fortsat vil mangle midler til daglige fornødenheder. Det væsentlige er, at borgeren får mulighed for at bevare sin bolig og dermed undgår en negativ social spiral.

Jeg deltager gerne i et møde, hvor jeg kan udbygge mine forslag, såfremt der er behov for det. Da jeg har stor fokus på at forebygge udsættelser, er det også muligt, at jeg på et senere tidspunkt vil stille yderligere forslag.

Venlig hilsen

Mikkel Warming